

κρινε τὰ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι στοιχεῖα τῆς ἐπιγραφῆς δι' ἧς πρὸ τῶν ἡδὴ μνηῶν μετ' ἀξιοθαυμάστου ἐγκαρτερήσεως προτρέπει τὴν κυβέρνησιν νὰ κηρύξη τὸν πόλεμον.

Καὶ πραγματικῶς τὸ κοινὸν εἶχε δίκαιον ν' ἀνησυχῇ διότι ὡς ἐκ τῶν φιλοπολέμων αὐτῆς διαθέσεων ἡ ἔλλειψις αὐτῆς τῆς συναδέλφου ἦτο ἔλλειψις . . . στοιχειώδης.

* Ἀς διαμαρτύρεται ὁ ἡμέτερος ἐν Λονδίῳ ἐπιτετραμμένος καὶ νεωστὶ χειροτονηθεὶς πρόεδρος ὑπουργός κ. Γεννάδιος, διὰ τὴν ἐπιμονὴν μεθ' ἧς τὸ παγκόσμιον φύλλον τοῦ Λονδίνου ἀποκαλεῖ τοὺς Ἕλληνας ὅλους πειρατάς. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔχει βασίμους λόγους νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἡ ἀγγλικῆς ἐφημερίδας. Εἰς τῶν συντακτῶν τῆς ἐτυχῆς νὰ εὐρεθῇ ἔδω κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Εἰς πάσας τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν ἔβλεπε καθ' ἐκάστην τοιχοκολλώμενα προγράμματα μετ' ἡ λέξιν *Πειραταί* καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἔβλεπε χιλιάδας ἀνδρῶν συνωθουμένους εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ ἐρωτῶν ἤκουε μετ' ἀπορίας ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐπῆγαινε εἰς τοὺς *Πειρατάς* καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐκεῖ που κατοικῶν, ἀφυπνίζετο ἔντρομος ὑπὸ πυροβολισμῶν οἵτινες ὡς τῷ ἔλεγον προήρχοντο ἀπὸ τοὺς *Πειρατάς* διὰ τοῦτο ἀπῆλθε μὲ βαθέως ἐρριζωμένην πεποίθησιν ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τρέφει ἀκαταμάχητον κλίσιν πρὸς τὴν πειρατείαν!

ὦ Ταβουλάραι! ὦ Λεονάρδε! ἰδοὺ ὁποίας ζημίας ἐγένετο προξενος . . . ἐν Βραίλῃ!

Με ὅλην τὴν φαινομένην ἀπραξίαν, ἐν τούτοις πνεῦμα πολεμικὸν φαίνεται ἐπιπνέον κατ' αὐτάς. Ὁ πρὸς καιρὸν λησμονηθεὶς μετὰ τῆς ἐφευρέσεώς του κ. Δαμασκηνός ἤνοιξεν ἀγῶνα φοβερόν πρὸς τὸν κ. Γεννάδιον. Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνός διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν περὶ τὸ ἀποξηραίνειν φοβεράν δυνάμιν του, σκέπτεται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ πείραμα κατὰ πρῶτον ἐπὶ τῆς παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δεξαμενῆς του. Καὶ τοῦτο ἐκ λόγου πατριωτικοῦ, διὰ νὰ μὴ τυχὸν εἰσπλεύσῃ εἰς αὐτὴν ὁ ἀγγλικὸς στόλος.

Ἡ κοινὴ διακοίνωσις τῶν δυνάμεων περιεῖχε τὴν ἐκφράσιν *permettre*, ἡ δὲ τελευταία τὴν ἱλαφροτέραν *admettre*. Χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας ὁ κ. Δεληγιάννης λέγεται ὅτι ἐδήλωσεν εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι δὲν ἠδύνατο *se soumettre* εἰς τὴν διαταγὴν των καὶ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἦτο ἠναγκασμένος *se demettre*.

Ἄς

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἀνέμενον νὰ ἴδω κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν ἐκβιάσεων ἀπομνημονευόμενον κάπου εἰς στήλην τινὰ ἐφημερίδος ἐν σημαντικὸν γεγονὸς τῆς ἱστορίας μας πολλὴν ἀναλογίαν ἔχον πρὸς τὰ σημερινά, ἀφοῦ ἔθος—καὶ ἔθος καλὸν καὶ λυσιτελεῖς—ἐπεκράτησεν ἀπὸ τινος ν' ἀνατρέχωμεν εἰς τὰ παλαιὰ πρὸς ἀνέυρεσιν ἀντιστοιχῶν περιστάσεων κατὰ πᾶσαν κρίσιν ὅπως οὖν ἐποχὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Καὶ ἀνεμνήσθησαν μὲν τινες μᾶλλον πρόσφατον σχετικῶς παράδειγμα ἀνδρικῆς καὶ φιλοπάτριδος εὐτολμίας, πλὴν ἐλησμονήθη παραδόξως προγενέστερον συμβάν οὐ τὴν μεγάλην

σημασίαν ἐπαναφέρει ἡ περίστασις ὅτι πρωτηγωνίστησεν ἐν αὐτῇ ἡ μεγίστη τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ναυτικὴ δόξα, ὁ Μιαούλης.

Ἀρῶ ἔλαχεν εἰς ἐμὲ ὁ κλῆρος τῶν ἐκάστοτε ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ μεγάλων μνημοσύνων δὲν ὀκνῶ νὰ ὑπενθυμίσω ἐγὼ τὸ παραλειφθὲν γεγονὸς. Μοι εἶνε δὲ τὸ ἔργον τοῦτο μᾶλλον ἄκοπον ὅσον δὲν σκοπεύω νὰ ἐξοκεῖλω εἰς περιττὰς κρίσεις καὶ σκέψεις, ἀλλὰ ν' ἀναγράψω ἀπλῶς καὶ ἐν συνόψει ὅσα λέγει ἡ ἱστορία.

Ἡ ὁπωσοῦν αὐθαίρετος τοῦ Κυβερνήτου πολιτικὴ κατὰ τὸ 1831 εἶχεν ἐξάψει τὰ πάθη· οἱ πολυάριθμοι δυσηρεστημένοι εἶχον συρρεύσει εἰς Ὑδραν ἥτις ἐγένετο τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως. Ἡ Σύρος ἐστασίαζεν, ὀργισθεὶς δὲ ὁ Κυβερνήτης διέταξε νὰ ἐξοπλισθῇ ὁ ἐν Πόρῳ ἑλληνικὸς στόλος θέλων νὰ καταπνίξῃ διὰ τῆς βίας πᾶσαν ἀντίστασιν. Τότε ἡ κοινότης τῆς Ὑδρας προέβη εἰς ἀπόφασιν τολμηράν καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν Μιαούλην νὰ καταλάβῃ ἐξαίφνης τὸν στόλον. Ὑπακούσας εἰς τὴν ἐντολὴν ὁ ἀτρόμητος ναύαρχος τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 Ἰουλίου ἡγούμενος πεντήκοντα μόνον ἀνδρῶν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σημαιοφόρου αὐτοῦ Α. Κριεζῆ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ὡς πολιτικοῦ συμβούλου μετέβη εἰς Πόρον καὶ κατέλαβε πάντα τὰ πλοῖα τοῦ στόλου ὡς καὶ τὸν ναύσταθμον τῇ βοθείᾳ τῶν κατοίκων. Μόνος ὁ διοικῶν τὴν κορβέταν *Σπέτσα* Κανάρης ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὸ πλοῖόν του, διὸ καὶ ἐφυλακίσθη μὲν προσκαίρως ἀλλ' ἀπελύθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ Μιαούλη θαυμάζοντος ἐνδομύχως τὴν πρὸς τὸ καθήκον πίστιν τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ συναθλητοῦ. Ὁ κυριευθεὶς ἑλληνικὸς στόλος συνέκειτο ἐκ τῆς φρεγάτας *Ἑλλάδος* φερούσης 64 τηλεβόλα, ἐκ τῶν κορβητῶν *Σπετσῶν*, *Ὑδρας* καὶ μιᾶς ἄλλης, ἐκ δύο ἀτμοπλοίων, τοῦ *Ἀστιγγοῦ* καὶ τῆς *Καλαυρίας*, ἐκ τινων πυρπολικῶν καὶ διαφόρων μικροτέρων πλοίων.

Ἐκμανεὶς ὁ Κυβερνήτης ἐπεμψε μὲν στρατὸν διὰ ξηρᾶς, ἐπεκαλέσθη δὲ τὴν συνδρομὴν τῶν πρέσβειων τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων καὶ τὴν παρέμβασιν τῶν σταθμευόντων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα στόλων αὐτῶν. Εὐδιάθετος ἐφάνη πρὸς τοῦτο μόνος ὁ ρώσος ναύαρχος, οὗτινος ἡ αὐθάδης καὶ ἀπερίσκεπτος συμπεριφορὰ ἐπετάχυνε τὴν σύγκρουσιν καὶ προὐκάλεσε τὴν ολέθριον αὐτῆς ἐκβασιν. Τὰ ρωσσικὰ πλοῖα κατέλαβον τὸ πρὸς τὴν Αἰγίναν στόμιον τοῦ πορθμοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ Μιαούλης διεκήρυξεν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν δι' αὐτὸν ἱερὰ παρακαταθήκη ἣν ὀφείλε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔθνος, ἐσκόπει δὲ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ πάσης βίας, ὁ ρώσος ναύαρχος Ρίγκορδ ἐπεμψε μέρος τοῦ στόλου του νὰ καταλάβῃ καὶ τὸ μεσημβρινὸν τοῦ πορθμοῦ στόμιον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων. Μάχη συνεκροτήθη ἕνεκα τούτου τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Αὐγούστου μεταξὺ τῶν ρωσσικῶν πλοίων, τῶν *Σπετσῶν* καὶ μιᾶς ἄλλης ἑλληνικῆς κορβέτας προερχομένης ἐξ Ὑδρας. Τῆς μάχης συμμετέσχε καὶ τὸ φρούριον τοῦ Πόρου ὅπερ εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν· ἀλλὰ ἐν αὐτῇ κατίσχυσαν τὰ κάλλιον ἐξωπλισμένα καὶ πεπληρωμένα ρωσσικὰ πλοῖα. Εἰς μάτην ὁ Μιαούλης ἐποίησε παράπονα κατὰ τῶν παρακεκινδυνευμένων κινημάτων τοῦ ρωσσικοῦ στόλου· ὁ ναύαρχος ἀπῆντησε τραχέως καὶ μετ' ἐπάρσεως, ἐπανέλαβε δὲ τὴν προσβολὴν μετὰ τέσσαρας ἡμέρας καὶ μετὰ νέαν μάχην ἀνετινάχθησαν αἱ *Σπέτσαι* εἰς τὸν αἶρα.

Περιελθὼν εἰς τὰ ἔσχατα ὁ Μιαούλης στερούμενος τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων, ἀπομείνας μὲ τριάκοντα μόνους ναῦτας, ἐννοῶν ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τοῦ ἀσυγκρίτως ἰσχυροτέρου ρωσσικοῦ στόλου, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς πρᾶξιν ἀπεγνωσμένην καὶ τὴν ἀπόφασιν του ἀνεκοίνωσεν

ΣΩΛΕΣΒΑΡΥ

Ἡ δύσις τοῦ Ἡ-μισέλληρος

ΓΛΑΔΣΤΩΝ

Ἡ ἀνατολή τοῦ φιλ.

(ἡ συμπλήρωσις τῆς λέξεως γενήσεται μετὰ τὴν ἐκδόλωσιν τῆς πολιτικῆς του)

εἰς τὸν ῥῶσσον ναύαρχον διὰ τοῦ πλοιάρχου πολεμικοῦ γαλλικοῦ βρικίου. Ὁ ναύαρχος ἐδυσπίστησεν ἀλλὰ μετὰ τινὰς ὥρας ἐδέησε νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ λεοντόκαρδος Ὑδραῖος δὲν συνείθιζε νὰ μεγαλαυχῇ. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν 13 Αὐγούστου ὥραν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν τὰ ρωσσικὰ πλοῖα ἐκινήθησαν προχωροῦντα· ἀλλὰ μικρὸν εἶχον προχωρήσει ὅτε φοβερὰ ἐκρηγῆς ἀντήχησεν, ἣν ἐπηκολούθησεν ἐκρηγῆς δευτέρα. Ὅτε παρήλθεν ὁ καπνὸς ἐφάνησαν ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τ' ἄμορφα συντρίμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κορβέττας Ὑδρας. Μετὰ πολλοῦ κόπου ἐγένετο κατορθωτὸν νὰ σωθῇ ὁ ναύσταθμος καὶ μέρος τῶν ὑπολειπομένων πλοίων εἰς ἃ ἐπίσης εἶχε τεθῇ τὸ πῦρ. Ὁ Μισούλης μετὰ τῶν ὀλίγων ναυτῶν του πηδήσας εἰς λέμβον μικρὸν πρό τῆς ἐκρήξεως διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν βροχὴν τῶν κατ' αὐτοῦ ριπτομένων ὑπὸ τῶν Ῥώσων σφαιρῶν καὶ διεπεραιώθη εἰς Ὑδραν.

Ἄς σταματήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἄς μὴ προβῶμεν εἰς τὰς κρίσεις ἃς ἡ ἱστορία ἐκφέρει. Ὅσον καὶ ἂν κατακριθῇ ἡ πρᾶξις τοῦ Μισούλη ὡς ὑλικῶς ἐπιζήμιος, οὐδεὶς ὁμῶς, οὐδεὶς Ἕλλην δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν ἥρωα οὐ τὴν δόξαν διελάλουν τὰ κύματα ἐπὶ τόσα ἔτη ἀπὸ τοῦ Μεσολογίου μέχρι τῆς Ἀλικαρνασσέως πράττοντα ἄλλο ἢ ὅ, τι ἐπραξεν ἀπέναντι τῆς θρασείας καὶ αὐθαιρέτου ἐπεμβάσεως τῶν ξένων.

Εἰς τὸ μικρὸν Μουσεῖον τοῦ Ναυστάθμου διατηρεῖται ἡ λέμβος δι' ἣς ἐσώθη ὁ Μισούλης μετὰ τὸ τόλμημά του. Οἱ ἐνδοξα φέροντες ὀνόματα ἀνδρεῖοι ναυτικοὶ μας ἔτυχε βεβαίως νὰ τὸ ἴδωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἡ θεὰ αὐτοῦ θὰ ὑπενθύμισεν εἰς αὐτοὺς ποῖον ἔσται τὸ καθήκόν των εἰάν εὐρεθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς περιστάσιν παρομοίαν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Καὶ σὺ, Γαλλία, ξακουστὴ τῆς δόξης θυγατέρα,
ποῦ ἔτρεμ' ἡ ἐφ' ἡλίου 'εἰ' ὄρομα τοῦ παιδιοῦ σου,
ποῦ ξάπλωσες τὰ φῶτα σου 'εἰς τὸν κόσμον πέρα — πέρα
καὶ σκόρπισες τὴν λευθερίαν ἢ κόψι τοῦ σπαθιοῦ σου,
καὶ σὺ, Γαλλία, σήμερα θὰ δέσῃς μ' ἀλυσίδα
τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Σ

Καὶ ξέχασες πῶς μὴ φορὰ ἡ φτερωμένη Νίκη
κρατῶντας τὸ χρυσοῦ σπαθὶ βγαλμένο ἀπὸ τὴ θήκη
ἀδέλφωσες 'εἰς τὸν οὐρανὸ τὸ ἄγρο ὄνειρό μας,
τὸν μέγαν Ναπολέοντα μὲ τὸν Ἀλέξανδρό μας;
Ἐξέχασες πῶς ἔδρε 'εἰς τὸ γυρὸ σου τὴν ἐλπίδα
ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα;

Σ

Κε' ὁ κόσμος, ποῦ τὴ λευθερίαν μὲ τ' ὄρομά σου σμίγει,
ὅταν μὴ μίαν — μὲ καιρὸ — τὴν ἱστορίαν ἀνοίγῃ
καὶ σκεπτικῶς τὰ φύλλα τῆς γυρίτζῃ ἐνα — ἐνα
γὰ νὰ διαβάσῃ τῶν ἐθνῶν τὰ τόσα περασμένα,
ὦ! τί θὰ πῇ ὅταν ἰδῇ πῶς δέσεις μ' ἀλυσίδα
τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Σ

Δὲν φθάνουν τόσοι ἄδικοι τοῦ κόσμου διπλωμάται
ποῦ θέλουν νὰ μοιράσουνε ἄλλοι τὰ χρώματά μας
καὶ προσπαθοῦν παντοτεινὰ οἱ δόλιοι προστάται
νὰ σβύσουν ἀπ' τὰ στήθια μας τὰ τόσα ὄνειρά μας,
καὶ σὺ, Γαλλία, τῆς σκληρῆς θὰ βάλῃς τὴ σφραγίδα
'εἰς τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, 'εἰς τὸν κόσμον τὴν πατρίδα;

Σ

Ἐλᾶτε νὰ σκληρώσετε τὸ ἔθνος τῶν ὁνείρων,
ἂν ἡ Ἀγγλία τὸ μισεῖ, τὸ ἔφαλεν ὁ Βόρως!
Κε' ἂν τὴν Ἑλλάδα σήμερα τὴ θέλετε δεμένη
μὰ μάθετε πῶς ἀπὸ σῆς κατεῖς δὲν περιμένει,
καὶ 'εἰς τὰ παιδιὰ τῆς μοναχῆς θὰ νύχῃ τὴν ἐλπίδα
ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

Guerrice